И бързо в трапезата тя
обърна свинска ухилена

устата ѝ, що много гълта
направиха я златожълта
а кожата ѝ угоена
а лоша, бяла и зелена
и опашка ѝ закривена
закръглена кървавочервена.

И най-накрай бе тишината –
отвориха и тя вратата.

И фльо, и пъстрата сиромашка,
свинята във прага паднала,
сведе тя тила, спасти свят
и сити се гръко стар и млад!
„Ехеей! Я, тая свинка луда
е пъстра като пеперуда!"
А най-преде бяла лекторът бае Хекепек!
Но сей свинята като чума
една госпожа пре[illegible]

Добри и нашият Исо зима пред тая весела картина

Зурната, що [illegible]
изкарала [illegible]
изпаднала

А нихо фафлюто свинята
и си от сити вдигат вопъл